

P-281 Amar Îți era sufletul

Andante

1. A - mar Îți e - ra su - fle - tul, o, Mie - lu - le di - vin, Când
 5 ai in - trat în Ghet - si - mani să-L rogi pe Ta - tă sfânt; De-i cu pu - tin - ță
 10 ca pa - ha - rul greu să trea - că Dar to - tuși, vo - ia Ta, o, scum - pe
 15 Ta - tă să se fa - că. O, du - mă, Doam - ne, și pe mi - ne - n Ghet - si - ma - ni Să-mi a -
Refren
Allegro
 19 răți și mi - e un - de Te-ai ru - gat, Du - mă la Gol-go - ta pe si - nis - trul mun - te, Ca să
 23 plâng la cru - ce un - de ai răb - dat

1 Amar Îți era sufletul, o, Mielule divin,
 Când ai intrat în Ghetsimani
 să-L rogi pe Tatăl sfânt;
 De-i cu puțință ca paharul greu să treacă
 Dar totuși, voia Ta,
 o, scumpe Tată să se facă.

Refren:

O, du-mă, Doamne,
 și pe mine-n Ghetsimani
 Să-mi arăți și mie unde Te-ai rugat,
 Du-mă la Golgota pe sinistrul munte,
 Ca să plâng la cruce unde ai răbdat.

2 Noi nu-i cunoaștem prețul
 și nici nu-l vom ști nicicând,
 Vândutu-L-ai tu, Iudo,
 pentru cei treizeci de arginți,
 Intrară în grădină o mulțime de avari,
 Ca să-L prindă și să-L
 ducă ca pe un tâlhar.

3 O, dimineața e pustie,
 noaptea a dispărut,
 Totul e-nvelit în misterul albei dimineți;
 Privighetoarea tristă
 nu-și mai cântă vechiul glas,
 Căci în grădina Ghetsimani
 doar lacrimi au rămas.

4 Îngenunchiat cu crucea-n spate
 și cununi de spini,
 Fiul lui Dumnezeu pe munte
 răbda între străini,
 Calvarul suferinței nemiloase a urcat,
 Trupul e atârnat pe cruce, sângele-i vărsat.

5 Mi-au străbătut cuiele carnea,
 sângele-a curs văi,
 ”N-am făcut-o pentru mine
 ci pentru voi cei răi”
 Și dacă credeți în Mine vă dăruiesc,
 Iertare și-n jertfa din Calvar
 viață veșnică în dar!